

Томозуму Д. Чанкову +

Свободата на свободата въ небосклонъ ни щомъ изгря,
Щомъ родина ни отгдана и нигде ѝ се заснѣ,
А надежди хвърковати съ вързи, лъски ѝ Крима
Я принасяха въ Глети, по гостини друмина:
Облакъ тефракъ, облакъ мракъ, на небесе пакъ яви,
Що ни носи? Що а' вѣсти?

Будет Буйна или народни пакъ даннама съдвини?
Катистрофа или аръ нова пакъ отечество угрози?...
—

Въ неспособностъ за свобода, ах! и въ ровство отъ новъ родъ
Безпощадно предъ великия се освръда нашия народъ
И земли ни съ кръвъ обляна за народни правдини,
На права' ни днеска съ хемелъ носи кутъ развелики,
И въръ тѣлъ коро и крайтъ съ сатанински ситнове
Възъ помни синове,

До коня млава бичаху сизу фони и стени,
И удрѣ тѣрси за спасение отъ нечаянии бѣды.

[illegible]

Заморене и ловене и замкови се тонува
 ми се субстанца, ми ~~придобива~~ ^{придобива} за родина и света.

Мы си идомо на Народа и умирае въ Зие му Дие
Има твое въ небосклон и неугасно ще свети;
И ще судим най-губелна на народа ни звезда
За да разуби по твоя повод отечество, устех, свобода
Изречит ти, вкоичко ервдкн мода Имоуствена ще родити.

+) By mо сматкомбожене ома ~~100 1000~~
В. Юрия Бочарни (р.) 100

и народа из еврејанама.